

Sommige Duitse liederen worden flink verbasterd, maar het bier smaakt

Eins, zwei, drei... Saufen!

Cultuur-import

Marie-Thérèse Roosendaal

Bussen vol partygangers steken elk najaar de grens over om het 'Oktoberfest' in München mee te maken. Dat feest, waarin enorme pullen bier centraal staan, is van de oosterburen inmiddels overgewaaid naar ons land. Lederhose en dirndl aan en... Saufen !'

Surrealistisch beeld onder het schijnsel van de straatlantaarns in Afferden. Mannen met blozende buitenkoppen in lederhose en struise blondines in korsetstrakke dirndls, komen twee aan twee aanfietsen over het plattelandsweggetje. Kniekousen om de bolle kuiten.

Het Oktoberfeest verovert Nederland en wordt al in dik dertig plaatsen, van Laren tot Emmen tot Gulpen, gehouden. In - dat is de grap - september. Het verschijnsel is overgewaaid uit Duitsland. In bakermat München geht's al een week völlig los.

Afferden, in het land van Maas en Waal, viert het voor de vijfde keer. Half negen, de schemer is onge-

merkt vervallen tot aardedonker. Schlagers schallen uit de witte tent in de wei. So ein Tag, so wunderschön wie heute, zingt een bariton die niet voor Heino onderdoet. De hoempapa lokt, voor de entree checkt een middelbaar stel ongeduldig de tijd: „We wachten op mijn zus en zwager, en de burens en Anton en Mieke... Met zijn tweeën ga je hier niet naar toe, met een groep wordt het pas leuk.”

Ze wegen het antwoord op de vraag of dit een voorproefje op carnaval is. „Nee, dit is heel anders. Gezelliger. Carnaval leeft hier niet zo, dan gaan we altijd op wintersport.”

Daar zijn ze! De koppen worden geteld. „Twaalf, compleet, naar binnen!” De gelukkige groep heeft een stuk van de meterslange aanschuiftafels weten te reserveren. Zitplaatsen. Al wil het volksgebruik dat de Oktoberfeest-mens óf op bankjes óf op tafels staat om te 'schunklen', de volle plastic bierpul meezwaaiend in de maat van de muziek. Herzlich willkommen staat er op een groot spandoek. En wij maar denken dat het nooit meer goed zou komen met de Duitsers.

Vijftiger Wim Bull uit Beneden-Leeuwen heeft een reünie met zijn hele kleuterklas. En hoe herkenbaar, ze zijn allemaal weer in korte broek! „Hoho”, merkt Wim aan. Want heel Duits heerst hier het klasverskil: „Mijn lederhose is op maat gemaakt in Kirchberg, het is niet zo'n flodder van de feestwin-

Feesten op zijn Duits. Afferden is een van de plaatsen waar het Oktoberfest naar is overgewaaid. Vrolijk drinken de feestneuzen erop los. Iedereen is verkleed zoals ze denken dat de oosterburen dat ook doen. foto's rias immink

kel.”

Ook Carla Broekhuijse uit Appeltern is de grens over gegaan voor een kwaliteits-dirndl. „Kost wat meer, maar ik dacht: ik doe het meteen goed!” Onwennig kijkt ze om zich heen, nipt van de halveliterpul. „Eerste keer. Mijn jongste zoon zei: ‘Mam, jullie móeten hiernaar toe!’ Hij zit hier twee tafels achter.” Jong, oud, alles loopt door elkaar.

„ Ein Prosit, ein Prosit!”, zingen de kelen. Klare taal. Burgervader Luciën van Riswijk heeft zich, wijs geworden door eerdere ervaringen, in een regenponcho gehuld. Naar goed Duits gebruik slaat hij het eerste vat aan. Officieel dan, want er zijn er al heel wat doorheen gejaagd.

Het Oktoberfest is een Münchens volksfeest dat op een zaterdag halverwege september begint en op de eerste zondag in oktober eindigt. Het eerste werd gehouden in 1810 ter gelegenheid van het huwelijk van prinses Theresia van Saksen-Hildburghausen en kroonprins Lodewijk van Beieren. Nu staan er veertien tenten opgesteld, de grootste biedt plaats aan 10.000 personen. Jaarlijks wordt het evenement bezocht door meer dan zeven miljoen mensen, waaronder ook Amerikanen, Japanners en een leger Nederlanders.

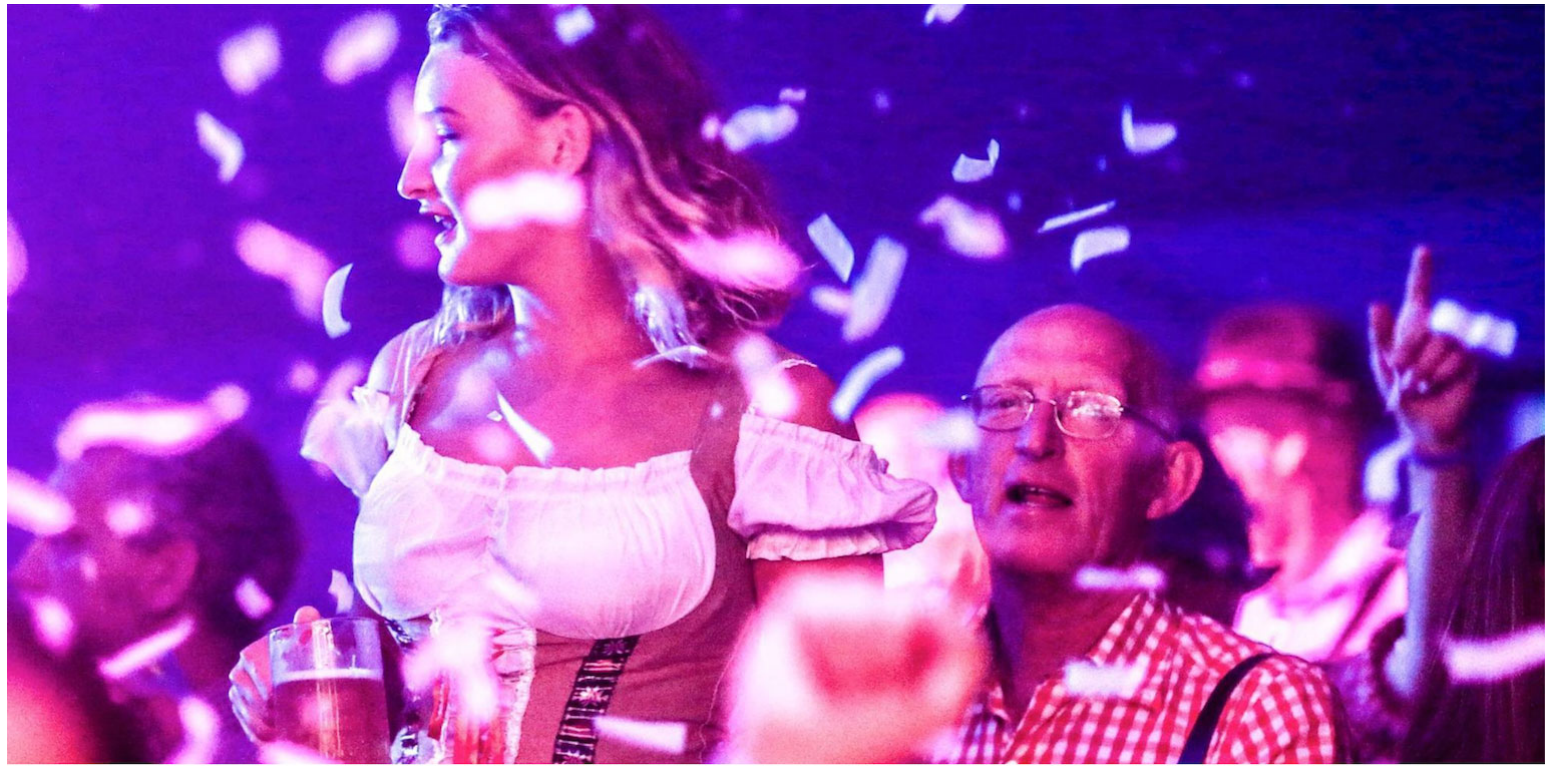
Erik van Duyvenvoorde regelt Oktoberfest-reizen naar München en plaatsens aan de aanschuiptafels.

„Zonder reservering loop je hier als een kip zonder kop rond en kom je de tent niet in. Nederlanders staan bij mij al om zes uur ’s ochtends in de rij. Om een uur of tien begint het bier drinken.” Bussen vol rijden oostwaarts, en natuurlijk - Hollanders blijven Hollanders - is er een speciale camping.

Maar nu is het Oktoberfeest dus naar Nederland gekomen. Leentjebuurt! De Duitse Astrid Nolte van het Goethe Instituut woont al 22 jaar in ons land en ziet de verschillen. „Ik heb er eentje in Amsterdam meegemaakt, maar dat was toch een zwakke afspiegeling. In Duitsland is het bier beter én het eten. Hier was het een slap worstje, daar krijg je een lekker Beiers maal. Sauerkraut! Waarom het feest naar hier komt? Mensen grijpen alles aan om te feesten en nemen andere volksgebruiken over. Halloween en Valentijnsdag zijn al ingeburgerd. En dus ook het Oktoberfest. Mijn feestje is het niet. Niet hier en niet in München, daar liggen ook stomdronken mensen in hun eigen kots.”

Predikant Andreas Wöhle, al een kleine dertig jaar in ons land, is het voor een groot deel eens met Astrid. „Het is hier niet zoals het daar is. Duitsers zitten aan tafel, praten voor zover het kan met de harde muziek. In Nederland is het krampachtiger, alles is erop gericht om je in een recordtempo vol te laten lopen. In Beieren gaat het er beschaafder aan toe.”

De Europese eenwording verloopt op het feestfront uitstekend. • In Afferden davert Wir sind die lustige Holzhackerbub'ndoor de tent.

Zijn relaas is in tegenspraak met de Duitse glasmaat. „Bier gaat per liter. Ik heb nooit kunnen wenen aan die vaasjes hier. Twee slokken en op. In Duitsland kijk je elkaar aan, proost, klinkt met de glazen, breng je een heildronk uit. Bij het Oktoberfest komt het neer op een liter per uur, zeg zes op een avond. Natuurlijk kom je daar niet broodnuchter uit. Mijn vrouw, ook Duitse, gaat nooit mee, ze haat het als ik zelfs maar licht aangeschoten ben.”

„In Beieren gaan mensen met groepen. Frühshoppen om tien uur met hele gezinnen samen, met vrienden, met collega's na het werk. Die dragen dan al de hele dag de klederdracht. Mensen houden elkaar in het oog. Als er eentje dronken wordt, ondersteunen ze hem en zetten ze hem aan de hoek van de tafel.”

Maar hoe slecht onze imitatie is, Wöhle is er blij mee. „Prachtig dat het Duitse feest nu hier wordt omarmd. Anti-Duitse sentimenten vervagen en Nederlanders vermommen zich zelfs als Duitsers. Tenminste, zoals zij denken dat die eruit zien. In Beieren is de traditionele klederdracht van loden stoffen, van zijde en leer. Dat prijskaartje loopt op vanaf 180 euro tot hemelhoog. Eerlijk gezegd heb ik mijn pakje voor 8,95 euro gekocht. Aanbieding bij de Action. Heel Nederlands, ja. Moet me nog van het hart dat het bier veel goedkoper is in Duitsland. Daar zit je voor 60 euro in een loge, met vier liter bier en een bord met

Babs, Debby en Jessica hebben in hun dirndls met behulp van sokken de boezem een beetje opgepimpt.

een eendje, knödeln en rode kool.”

In Afferden davert Wir sind die lustige Holzhackerbub'n door de tent. Ria uit Puiflijk glimlacht om haar compleet uit zijn plaat gaande Herman. „Dat jagershoedje staat hem zo stoer! Dat veertje doet het 'm.” Herman maakt polonaise-achtige schijnbewegingen. Sein voor een verslaggeefster om zich pijlsnel uit de voeten te maken.

De muziekgenres wisselen elkaar snel af. Tom Jones klinkt op een stampende beat. „Sexbomb, sexbomb.” Op tafel zwieren twee meiden met hun rokjes, niet per ongeluk halve bilpartijen ontblotend. Jonge mannen joelen. Met het bierniveau stijgt de lol. Twee vrienden in identieke ruitjesbloezen slaan de armen om elkaars schouders. „Wij zijn een drieling.” Op een nieuw nummer springen hun vrouwen in het rond. „Jáá! De Snollebollekes! Ken je die muziek niet?”

Wit vlees, niet blootgesteld geweest aan de zomerzon, puilt uit wit kant. Debby, Babs en Jessica, met pullen met een roze mix van Red Bull en Smirnoff, doen een 'Merkeltje' en verschikken hun gemoed. „Omhoog die handel! Niet alles is puur natuur hoor. Een kennisje heeft er sokken onder gepropt!” Slap van de lach hangt het trio tegen elkaar aan.

Bas Gijsbers, de organisator van het festijn, grijnsde al eerder: „Mooie verkleedpartij. Ik ben een bor-

stenman, dusse... Maar dat ga je niet opschrijven, hè?”

Handig, glazen met oren, de bieraanvoer gaat met knuistenvol tegelijk. Saunawarm is het in de tent. Ingrid de Rijk ontvlucht de zwetende lijven en schept buiten een luchtje: „Ik drink geen druppel maar ik ben een feestnummer, ik sta overal vooraan. Dit is een grappige verkleedpartij, al zijn sommigen beter af in een boerka.”

Binnen zet de kapel een nieuwe deun in. Tweeduizend mensen uit het land van Maas en Waal haken in. Glunderende hoofden uit Deest, Boven-Leeuwen, Ewijk, Beuningen, Horssen, Puiflijk, Druten. Voetjes van de vloer. Op de lange schragen tafels staan ze te deinen, op de smalle zitbankjes. „Eins, zwei, drei... Saufen!” En daar kantelen de glazen weer.

Goed stuk

1